

Nr 1045/1996

Given i Helsingfors den 12 december 1996

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82) 7 § 1 mom., 8 § 1 och 2 mom., 10 § 1 mom., 11 § 1 mom., 12, 39, 88 och 89 §§ samt 107 § 7 punkten,

av dessa lagrum 8 § 1 och 2 mom., 11 § 1 mom. samt 88 och 89 §§ sådana de lyder i lag av den 22 december 1993 (1355/93), samt

fogas till 11 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 22 december 1993, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till lagen en ny 89 a § som följer:

7 §

Inom ett allmänt vattenområde i en insjö har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i en kommun som sträcker sig till insjön rätt att bedriva krokfiske.

---

8 §

Utöver vad 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. stadgar om fiske inom ett allmänt vattenområde, har var och en rätt att meta och pilka samt bedriva handredskapsfiske med ett spö, en rulle och ett bete, trollingfiske dock med ytterligare ett viktdrag eller en paravan, även inom ett annat vattenområde, med undantag för forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag samt sådana vattenområden inom vilka fiske med stöd av något annat stadgande är förbjudet. För tävlingar i mete, pilkfiske och handredskapsfiske eller andra motsvarande anordnade tillställningar skall också tillstånd av fiskerättsinnehavaren inhämtas.

Den som inte endast tillfälligt är bosatt i kommunen får bedriva fångst av siklöja, nors, strömming och vassbuk med nät i havet också inom ett sådant vattenområde i kommunen som inte hör till ett allmänt vattenområde och som ligger i yttre skärgården eller gränsar mot en öppen fjärd. Ligger ett sådant vattenområde inom byarågång får den som inte endast tillfälligt är bosatt i byn också bedriva krokfiske där, dock inte med långrev.

---

10 §

Fiske enligt 8 § 1 mom. får inte bedrivas och tillstånd enligt 9 § 1 mom. inte beviljas så att möjligheterna för vattenområdets ägare, en arrendator eller någon som fiskar yrkesmässigt inom området att nyttja sin fiskerätt oskäligt försvåras.

---

11 §

Om i 1 § nämnda syftemål eller särskilda skäl kräver det, har ett landsbygdsnäringsdistrikt rätt att på begäran av vattenområdets ägare eller ett

fiskeområde eller på eget initiativ inom ett bestämt område begränsa mete och pilkfiske som avses i 8 § eller beviljande av tillstånd som avses i 9 § eller förbjuda dem på bestämd tid.

Ett landsbygdsnäringsdistrikt skall förbjuda handredskapsfiske som avses i 8 § inom ett vattenområde, där detta krävs för att säkerställa resultaten av en osedvanligt effektiv vård av fiskbeståndet, för att skydda viktiga lekogränder för rovfisk eller för att förhindra överdrivna störningar eller för att trygga havsfåglars häckning under häckningstiden. Förbudet utfärdas på ansökan av vattenområdets ägare eller fiskeområdet eller en arrendator, en yrkesfiskare, den regionala miljöcentralen eller den vars intresse ärendet gäller eller på landsbygdsnäringsdistriktets eget initiativ, och det förbjudna området kan totalt utgöra högst 25 procent av fiskeområdets vattenareal.

---

12 §

Statens enskilda fiske förbehålls fortfarande staten där de sedan gammalt har varit och fortfarande är i statens besittning. Närmare stadganden om deras användning liksom om nyttjande av statens fiskerätt och om fiske på statsägda vattenområden utfärdas genom förordning, varvid yrkesfiskarnas och den lokala befolkningens intressen i första hand skall beaktas. Det som stadgas i 8 § 1 mom. tillämpas likväl också på statens vattenområden.

39 §

Vid fiske skall allt sådant undvikas som i onödan kan förorsaka ägaren eller innehavaren av en strand olägenhet eller störning. Mete, pilkfiske och handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. får inte bedrivas utan särskilt tillstånd närmare än femtio meter från ett sådant för fångst utsatt fast redskap eller redskap av garn som är försett med tydligt märke, och inte heller så nära någon annans bebodda strand, brygga, badstrand, isväg eller något annat jämförligt område att det har en följdverkan som avses ovan. Vid mete, pilkfiske och handredskapsfiske enligt denna lag skall olägenhet eller störning för annat fiske inom vattenområdet undvikas.

88 §

Var och en som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall betala en fiskevårdsavgift till staten. Avgiften är 80 mark per kalenderår eller 20 mark för varje fiskeperiod om högst sju dygn. Fiskevårdsavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller hos den som bedriver mete eller pilkfiske. Med mete avses sådant fiske som bedrivs med spö utan en för kastfiske lämpad rulle och där spöet eller reven befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och där betet inte är en pilk, ett drag, en fluga eller något annat konstgjort don. Med pilkfiske avses fiske med pilk, fäst vid en rev som hålls i rörelse i lodrät riktning så att reven hålls i handen eller det används ett kort spö, som inte är lämpat för kastfiske.

Var och en som bedriver handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. skall årligen betala en spöfiskeavgift till staten. Avgiften är 150 mark per kalenderår eller 35 mark för en fiskeperiod om sju dygn inom varje län där han bedriver nämnda handredskapsfiske. Spöfiskeavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller för handredskapsfiske som bedrivs inom ett allmänt vattenområde.

Jord- och skogsbruksministeriet uppbär de avgifter som avses i denna paragraf justerade enligt stegringen i levnadskostnadsindex. Justeringen skall göras med fulla tio mark.

89 §

Bevis över att fiskevårdsavgift och spöfiskeavgift betalats skall medföras vid fiske och på

begäran visas upp för ägaren av vattenområdet eller innehavaren av fiskerätten eller för den som inom området har till uppgift att övervaka att stadgandena och bestämmelserna om fiske iakttas.

89 a §

De medel som flutit in i form av spöfiskeavgifter, minskade med statens utgifter för uppbörderna av avgiften och fördelningen av medlen, skall kalenderårsvis i efterskott delas ut till ägarna av fiskevattnen som ersättning för att deras fiskevatten använts för handredskapsfiske.

Är det belopp som enligt 1 mom. tillkommer ägaren av vattenområdet högst 200 mark, delas medlen inte ut till ägaren utan tillfaller det behöriga fiskeområdet.

De i 1 mom. avsedda ersättningarna beviljas av landsbygdsnäringsdistriktet inom de gränser jord- och skogsbruksministeriet bestämmer. Fiskeområdena kan tas till hjälp vid utdelningen av medlen till ägarna av vattenområdet.

Medlen skall delas ut med hänsyn till den belastning som handredskapsfisket innebär för vattenområdet.

107 §

Den som

-----

7) bedriver fångst av fisk eller kräfta, fast- än han inte betalt fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift till staten, eller som inte har med sig bevis över betald fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift och som inte kan visa upp det inom sju dygn, eller

-----

skall för *fiskeförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om strängare straff inte är stadgat i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

De med stöd av 11 § lagen om fiske utfärdade förbud mot mete och pilkfiske som gäller när lagen träder i kraft avser också handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. i denna lag.

Helsingfors den 12 december 1996

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister Kalevi Hemilä